

[Waldorff]

skud laver nogle normer for, hvor meget man i normale husholdninger må bruge af energi, laver en regel om, at en familie, som har et større forbrug end et normalt, må skaffe sig den hertil nødvendige energi på anden vis, nemlig gennem vedvarende energikilder. Det vil have nøjagtig den samme funktion som den, som SF søger ved hjælp af tilskudsordninger.

Så kommer vi til det, vi er enige med SF i, og det er jo langt de fleste af disse forslag, f. eks. at omlægge afgifter fra et område, som er kraftigt afgiftsbelagt, som man gør i forbindelse med registreringsafgift, vægtafgift og de hårde hvidevarer, for at styre forbruget i mere ressourcerigtig og i mere energipolitisk rigtig retning.

Men de bedste af SFs forslag er de egentlige påbudsforslag som f. eks. om varmemålere. Det er jo sørgeligt, at det faktisk viser sig at være effektivt på den måde, at man bruger mindre energi, hvis der er varmemålere. Man kan beklage, at det er sådan, men jeg tror nok, at der kan være én asocial virkning heri, idet det kan betyde højere varmeudgifter for de dårligst stillede familier med mange børn f. eks. Derfor synes jeg, at man – og det går jeg ud fra at SF i øvrigt er enig i – bør sats på samtidig at sikre, at boligsikringsydelse også omfatter varmeudgifter. Det synes jeg er en vigtig pointe.

Men ellers er vi enige i alle disse udmærkede påbud om vaske- og opvaskemaskiner, om i bygningsreglementer at forberede solvarme i nybyggeriet og navnlig om forbud mod elvarme og om at holde fremløbstemperaturen nede. Man kan jo også nok sige, at man skal oplyse om, hvad forskellige elapparater bruger i strøm, sådan at folk får et mere reelt indtryk af forbruget.

Så vil jeg da godt gå en lille smule ind på det svar, som energiministeren kom med til SF-forslaget, som sådan set viser nogle af de problemer, der kan ligge i et sådant forslag. Det var de mest dødssyge undskyldninger, vi fik for, at regeringen måtte sige nej til det, noget om, at de store koncerner, som markedsfører disse vaskemaskiner, kun betragter Danmark som et lille hjørne af deres samlede produktion. Derfor vil de ikke være på-virkelige. Selvfølgelig vil de da det, hvis man laver en dansk lovgivning, som siger: der skal stå på en vaskemaskine, hvor meget den bruger i strøm under forskellige betingelser.

Der er overhovedet ikke nogen problemer i det, for det er bare et krav til importøren, hvis den skal markedsføres i Danmark. Han må sørge for at indhente de oplysninger hos de firmaer, der producerer vaskemaskinen, ellers kan han ikke markedsføre den, og så er det overstået.

Så var der en ting, som fik en, skal vi sige lidt forsigtig placering i argumentationen, nemlig EFs rammedirektiv. Det er i virkeligheden humlen ved mange af de afvisninger, som energiministeren kommer med over for en egentlig produktkontrol og påbudspolitik. Og det er en af de begrænsninger, som ligger i EF-medlemskabet. Jeg kunne godt tænke mig at få uddybet, om det faktisk er sådan, at man er afskåret fra at føre en påbudspolitik, f. eks. om deklaration, eller hvis man stiller krav om, hvordan produktet skal være indrettet for at kunne markedsføres på det danske marked.

Det er nemlig en vigtig pointe i det, som energiministeren selv har nævnt i forbindelse med den debat, der var i sidste uge om den fremtidige energipolitik, om erkendelsen af, at tilskudsordninger, venlige henstillinger og formaningstaler til befolkningen og alle mulige energisparekampagner ikke har haft den ønskede virkning. Det blev direkte nævnt, at man måtte tænke mere i påbudsbanner.

Derfor er det jo besynderligt at opleve, at energiministeren i dag siger, at det er vældigt godt, SF kommer med disse forslag, intentionerne er gode, og det er man sør'me da glad for, når det viser sig under gennemgangen af de konkrete forslag, at man siger nej til hvert og et af dem. Så kan man godt spørge: hvad er det egentlig, man har sin sympati i, når man i de forskellige konkrete tilfælde siger: nej, det ønsker man alligevel ikke? Det kneb meget med gode argumenter, da vi nåede til den konkrete tilbagevisning af forslagene. Det drejer sig f. eks. også om elvarme. Der var ikke nogen ordentlig argumentation for, hvorfor man ikke ønsker at gennemføre en egentlig lovgivning om begrænsning af elvarme. Det gælder også om fremløbstemperaturerne og om, hvor meget de faste afgifter må udgøre i forhold til de kommunale værkers afgiftspolitik, der helt bedst bruges til at undgå, at der kommer for stor en andel af vedvarende energi ind på de enkelte net. (*Afbrydelse*). Jo, det er rigtigt.